

پنج شنبه 29 خرداد 1399 - 26 شوال 1441 - 18 ژوئن 2020

خلع ید غارتگران انگلیسی از صنعت نفت ایران و روز خلع ید (1330 ش)

خلع ید غارتگران انگلیسی از صنعت نفت ایران و روز خلع ید (1330 ش)

پس از تصویب قانون ملی شدن صنعت نفت ایران در 29 اسفند 1329، هیئتی متشکل از کارشناسان ایرانی، اداره امور اجرایی شرکت ملی نفت ایران را به عهده گرفت. با تشکیل این هیئت، بنا به پیشنهاد آیت‌الله کاشانی و دکتر مصدق و تصویب مجالس شورای ملی و سناي ایران، از شرکت نفت انگلیس خلع ید شد. بدین ترتیب در 29 خرداد ماه 1330، این روز، روز خلع ید از شرکت نفت انگلیس نام گرفت. در این روز، مردم مسلمان ایران پس از مبارزه و فداکاری بسیار به یک پیروزی درخشان دست یافتند و استعمار خارجی و استبداد داخلی را وادار به عقب نشینی کردند. در پی خلع ید از شرکت نفت انگلیس، کارکنان خارجی این شرکت که بیش از چهار هزار و پانصد نفر بودند، به طور دست جمعی از ایران خارج شدند. در پی آن، دولت انگلیس، دست به اقدامات سیاسی وسیعی زد و ایران را تهدید نظامی کرد.

درگذشت اندیشمند مسلمان "دکتر علی شریعتی" (1356 ش)

دکتر علی شریعتی در سال 1312 شمسی در شهرستان مزینان در استان خراسان متولد شد. وی پس از اتمام تحصیلات ابتدایی و متوسطه، راهی پاریس شد و در آنجا موفق به اخذ دکترای جامعه‌شناسی گردید. او در ضمن تحصیل در فرانسه، جهت آزادی کشور مسلمانان، نشین الجزایر نیز کوشش‌های چشمگیری داشت. دکتر در سال 1343 به ایران بازگشت و بلافاصله به خاطر مبارزاتی که علیه رژیم ستم‌شاهی انجام داده بود دستگیر و روانه زندان شد. پس از آزادی از زندان ضمن اشتغال به تدریس، به سخنرانی‌های روشنگرانه همت گماشت. در این زمان، شریعتی مبارزات خود را با برگزاری جلسات سخنرانی و بحث، در حسینیه ارشاد تهران ادامه داد. او در کنار استادان و متفکرانی نظیر استاد شهید مرتضی مطهری و باهنر، حسینیه ارشاد را به پایگاهی جهت تغذیه فکری نسل جوان تبدیل نمودند. دکتر شریعتی به امام خمینی(ره) علاقمند بود و محقق فعال به شمار می‌رفت، به طوری که در طول زندگی کوتاه خود، بیش از 200 اثر به صورت کتاب، جزوه و مجموعه نوار سخنرانی از خود به جای گذاشت. فعالیت‌های فرهنگی دکتر شریعتی، سبب دستگیری مجدد او گردید و پس از آزادی، در تاریخ 16 اردیبهشت 1356 به لندن مسافرت کرد و در 29 خرداد همان سال در آن شهر به طرز مشکوکی درگذشت. بدنش را پس از چند روز به سوریه منتقل کرده و در زینبیه به خاک سپردند. برخی سخنان و نوشته‌های وی در عین داشتن نکات بدیع و احساس برانگیز، در خور تأمل و نقد می‌باشند.